

תת"ע 7685/04/18 - מדינת ישראל נגד סוהיר מואסי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7685-04-18 מדינת ישראל נ' מואסי
תיק חיצוני: 11115426147
בפני כבוד השופט אור לרנר
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים סוהיר מואסי

החלטה

בתאריך 1.5.18 נדונה הנאשמת בהיעדרה, בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית, לקנס בסך של 1,00 ₪. הנאשמת נדונה בהיעדרה לאחר שהוצג אישור מסירה, אשר חזר בציון "לא נדרש".

בתאריך 25.7.18 הגישה הנאשמת בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה במסגרתה טענה כי מעולם לא קיבלה כל מסמך אודות הדו"ח במסגרת התיק דנן, כי השימוש ברכב חיוני לצרכיה וצרכי משפחתה ולאור היעדר עבר יש לה סיכוי להוכיח את חפותה וגם אם תורשע העונש לא יהיה פסילה בפועל כפי שנגזר במקור ולכל היותר פסילה על תנאי וקנס. עוד הוסיפה הנאשמת שהיו נסיבות מיוחדות ומוצדקות לאי התייצבותה וכי יש לה טענות הגנה טובות מאד. לבקשה צורף תצהיר החוזר על הטענות שנטענו בבקשה כלשונן.

לאור הפער הברור בין האמור בבקשה לבין גזר הדין מצאתי להורות למבקשת להשלים בקשתה ולהבהיר מדוע ביקשה לבטל עונש פסילה שכלל לא הוטל, כמו גם התייחסותה לאישור המסירה שהוצג בדיון וחזר בציון "לא נדרש", ואף הוריתי לנאשמת לפרט את אותם "סיכויי הגנה טובים".

בתאריך 29.7.18 העבירה הנאשמת הבהרה לפיה היא זו אשר שלחה בקשה להישפט, קיבלה תשובה כי מועד הדיון יישלח לה מאוחר יותר ומשלא קיבלה הודעה על מועד הדיון יצרה קשר עם מפנ"א ואז נמסר לה כי מועד הדיון חלף. לטענת הנאשמת, אם היתה מבצעת את העבירה לא היתה מבקשת להישפט בגינה וברצונה לקיים דיון בנוכחות עורך הדו"ח על מנת להוכיח את חפותה. להבהרה מצורפים אישור משלוח הבקשה להישפט בדואר רשום וכן תגובת מפנ"א.

המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענת המאשימה אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש", אשר מהווה מסירה כדיון. כן הפנתה המאשימה לתגובתה של המבקשת בדו"ח, תגובה הסותרת את טענתה כי לא ביצעה את העבירה. בתגובה נוספת יותר הוסיפה המאשימה כי ההזמנה לדיון נשלחה לאותה הכתובת שבבקשה והמבקשת לא הסבירה כיצד ידעה על גזר הדין ולא על הדיון.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

למרות החלטתי מיום 26.7.18, המבקשת לא הבהירה ולא פירטה מהם אותם סיכויי הגנה טובים פרט לאמירה הכללית כי היא כופרת בעבירה. לעובדה זו מתווספת אמירתה בעת רישום הדו"ח: "רציתי לשים דיבורית אונגזה" (כך במקור), אמירה המהווה ראשית הודיה במיוחס לה.

בנוסף, בחנתי שוב את אישור המסירה שצורף לתיק ומצאתי כי הכתובת אליה נשלח הזימון לדין זהה לחלוטין לכתובת של תשובת מפנ"א (לרבות ציון מספר תעודת הזהות של הנאשמת). כמו כן, מצאתי כי אישור המסירה כולל את שם המוסר, חתימתו ותאריך החזרת דבר הדואר. נכון אמנם כי שם המוסר אינו כתוב באופן ברור במיוחד, אך הפרטים מספיקים על מנת לערוך בירור מתאים אם היה נדרש. מאידך, למרות החלטתי המפורשת מיום 26.7.18, במסגרתה ביקשתי מהנאשמת להתייחס בהבהרת לאישור המסירה, הנאשמת כלל לא התייחסה בהבהרה לאישור המסירה.

לכל האמור, יש להוסיף את העובדה כי תצהירה של הנאשמת אינו מדויק (בלשון המעטה), שכן הוא מתייחס לפרטים אשר כלל לא קשורים לתיק שבנדון (כגון פסילה וכו'), ואף נטען בו כי הנאשמת מעולם לא קיבלה כל מסמך הקשור לדו"ח שבנדון, כאשר לאחר מכן התברר כי המדובר בדו"ח שנמסר ביד לנאשמת וכי היא קיבלה התייחסות ממפנ"א לבקשתה להישפט.

למותר לציין כי להבהרה מטעם הנאשמת, בה נטענו עובדות שלא נטענו בבקשה המקורית, לא צורף תצהיר התומך בעובדות הנטענות.

מכל הטעמים האמורים הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ב תשרי תשע"ט, 01 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.